

kunne meddele Oplysninger, foreløbig afhørte af vedkommende Underdommer. Uagtet nærværende Udkast ellers ikke tilstøder noget egentligt Forhør over den, der sigtes for at have begaaet en Forbrydelse, har man dog ikke haft Betænknelighed ved her at indføre et saadant Forhør, da der i det foreliggende Tilfælde ikke er Tale om at afvinde den Paagjældende en Tilstaaelse om at have begaaet en Forbrydelse, men kun om at foranledige ham til at meddele alle de Oplysninger, som maatte kunne vække Formodning om, at han ikke er skyldig i den Forbrydelse, hvorfør han er dømt. Som det vil sees af den her omhandlede §, kan Domfældte imidlertid ogsaa afhøres, naar Overanklageren fra sin Side vil andrage paa en ny Forfølgning; men forsaavidt en saadan Begjering støttes paa Forfkrifterne i § 345, og den Paagjældende saaledes sigtes for et strafbart Forhold, kan Diemedet kun være at faae Sag anlagt mod ham, da der, efter § 347 i Almindelighed skal føres Bevis for en saadan Begjering ved at fremlægge Udskrift af den den Skyldige overgaaede Straffedom, og der maa saaledes indledes en Forundersøgelse imod ham, og med Hensyn til hans Afhørelse forholdes efter de om denne givne Forfkrifter. At det kan være nødvendigt foreløbigt at afhøre de Personer, som kunne meddele nogen Oplysning, er formentlig klart, da Høiesteret ikke vil være i Stand til at afgjøre, om ny Forfølgning bør finde Sted, naar det ikke kan skjønnes, hvad der kan ventes bevis under den nye Sag, og det følger af de ovenfor fremsatte Bemærkninger, at Afhørelse af Vidner maa foregaae i Overensstemmelse med de angaaende Forundersøgelsen givne Forfkrifter, naar Nogen sigtes for at have foranlediget en Frifindelse ved strafbare Midler.

Da det, som tidligere bemærket, maa anses særdeles vigtigt for Retspleiens Udøvelse, at endelige Domme ikke ophæves undtagen i overordentlige Tilfælde, har nærværende Udkast ligesom Hages, overdraget Høiesteret Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om en ny Forfølgning bør finde Sted. Efter det foreliggende Spørgsmaals eiendommelige Bestaaffenhed kan Høiesteret derhos ikke være indskrænket til at tage sin Beslutning i Henhold

til de Oplysninger, der forelægges samme, naar det af Sagen fremgaaer, at yderligere Oplysninger muligen kunne erhverves, og Høiesteret kan derfor i saadanne Tilfælde paalægge Overanklageren at foranstalte yderligere Oplysninger tilveiebragte (§ 350).

Spørges der nu om, hvad der maa være oplyst, for at Høiesteret skal kunne tilstede ny Forfølgning af en endelig paakjendt Sag, fremgaaer Besvarelsen heraf af de forfjellige i nærværende Kapitel optagne Bestemmelser. Udkastets § 347 indeholder Bestemmelser om, hvoreledes det skal forholdes med Hensyn til Begjering om ny Forfølgning, naar den Anklagebe er frifunden ved endelig Dom, og naar Begjeringen er fremsat i den Domfældtes Interesse, fremgaaer det af §§ 346 og 348, at det skal være oplyst, at nye Bevisligheder af en saadan Vægt, at de kunne antages at ville lede til den Domfældtes Frifindelse eller i alt Fald til Idømmelse af en ringere Straf ere fremkomne, at disse Bevisligheder ikke vare Domfældte bekendte eller ikke kunde fremstafes under den tidligere Sag, og endelig, at Begjeringen om ny Forfølgning er fremsat inden 14 Dage efterat de ommeldte Bevisligheder vare komne til Domfældtes Kundskab, eller efterat Hindringen for at benytte dem, var fjernet.

Naar Høiesteret finder, at ny Forfølgning bør tilstedes, ophæver Retten den tidligere Dom, og Følgen heraf er da, at den nye Sag maa begynde helt forfra, og at Overanklageren saaledes, saafremt den tidligere Sag har været forfulgt efter en Anklagekjendelse eller Beslutning, maa foranledige en ny Anklagekjendelse affagt eller selv udfærdige en ny Beslutning (§ 351). Da Sagen saaledes skal forfølges paany, bliver i Reglen hele den tidligere Behandling ugyldig og den tidligere Bevisførelse maa saaledes gjentages; men man har dog med Hensyn til den mindre Betydning af de Sager, som behandles ved Herreds- (By-)retten, troet at kunne overlade til denne Ret at afgjøre, om Bevisførelsen, naar ny Forfølgning maatte blive tilstedt i nogen af samme endelig paakjendt Sag, skal gjentages, eller om Vidneforklaringer kunne oplæses af Tingbogen eller Domsakten.